

การพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง

ภัทรพร โชคไพบูลย์, สุธินี วงศ์วัฒนากุล, Xu Jinmei

สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางแก่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 32 คนที่มีพื้นฐาน ปัญหาและธรรมชาติในการออกเสียงที่แตกต่าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง ศึกษาผลสัมฤทธิ์การออกเสียง และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนภาษาจีนต่อไปซึ่งมีเนื้อหา กิจกรรมในการพัฒนาทักษะจำนวน 5 กิจกรรมได้แก่ การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงกักลม การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงระเบิดลม การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงสอดแทรก การออกเสียงสระเดี่ยว และการออกเสียงสระผสม จากกระบวนการการพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางที่ เน้นทักษะการออกเสียงและมีเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ได้แก่ แบบฝึกทักษะการออกเสียง สัทอักษรพยัญชนะภาษาจีนกลาง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงสัทอักษรพยัญชนะ ภาษาจีนกลาง และแบบวัดความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกทักษะทุกคนมีพัฒนาการการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางถูกต้อง มีความเป็น ธรรมชาติในการออกเสียงและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรายวิชาอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับภาษาจีน อีกทั้งมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในกระบวนการการพัฒนาทักษะอีกด้วย

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะ, การออกเสียง, สัทอักษรภาษาจีนกลาง, ภาษาจีนกลาง

The Development of Chinese Phonetic Pronunciation

Phattrapron Chokpaiboon, Sutinee Wongwattananukun, Xu Jinmei
Chinese Major Faculty of Humanities and Social Sciences Thepsatri Rajabhat University

Abstract

This study of the development of Chinese phonetic pronunciation consisted of 32 students majoring in Chinese at Thepsatri Rajabhat University, and comprised five activities, namely the pronunciation of stop consonants, the pronunciation of explosive consonants, the pronunciation of fricative consonants, the pronunciation of mono vowels, the pronunciation of diphthongs, and the process of the development of Chinese phonetic pronunciation focusing on pronunciation skills. The research tools were Mandarin Chinese consonant pronunciation exercises, a Chinese proficiency test, and a satisfactory questionnaire on the use of Mandarin Chinese consonant pronunciation exercises. The findings showed that all the participants improved considerably, all the participants could pronounce naturally, and they were able to apply the knowledge of pronunciation skills to other Chinese courses. In addition, all participants expressed satisfaction towards the process of Chinese phonetic development at a high level.

Key words : The Development of Chinese skills, Chinese pronunciation, Chinese phonetic, Chinese Mandarin.

บทนำ

ปัจจุบัน ภาษาจีนนับเป็นอีกภาษาหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมและมีความสำคัญมากขึ้น เป็นลำดับ อาจเนื่องมาจากประเทศจีนเป็นประเทศที่มีการขยายตัวทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง กลายมาเป็นหนึ่งในประเทศที่มีอำนาจต่อเศรษฐกิจโลกส่งผลให้มีการทำการค้าระหว่างประเทศและการเข้ามาท่องเที่ยวของชาวจีนมากยิ่งขึ้น ความต้องการทางตลาดต่อผู้ที่มีความสามารถทางภาษาจีนก็เพิ่มขึ้นด้วย ดังจะเห็นได้จากภาษาจีนได้รับการรับรองให้เป็นภาษาทางการในองค์การการท่องเที่ยวโลก (United Nations World Tourism Organization: UNWTO) และเป็น 1 ใน 6 ภาษาทางการขององค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) โดยทางด้านการศึกษานอกจากภาษาอังกฤษที่ถือเป็นสื่อกลางในการเจรจาเชื่อมสัมพันธ์กับผู้คนทั่วโลกแล้ว ปัจจุบันนี้ภาษาจีนก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาอื่นเพราะถ้าสามารถพูดภาษาจีนได้ก็ถือว่าประสบความสำเร็จไปแล้วหนึ่งขั้น เพราะประเทศจีนเป็นประเทศที่กำลังถูกจับตามองในทุก ๆ ด้าน และเมื่อธุรกิจขยายตัว การสื่อสารก็ถือเป็นกลไกหลักในการติดต่อสื่อสาร สิ่งจำเป็นที่ต้องรีบเร่งพัฒนาเพื่อก้าวให้ทันกับการขยายตัวนี้ก็คือการเรียนรู้เรื่องภาษาให้ครบทุกกระบวนการ ทั้ง 4 ทักษะทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน สำหรับภาษาจีนในประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมา การศึกษาอย่างจริงจังอยู่ในวงจำกัดเฉพาะลูกหลานผู้มีเชื้อสายจีน หรือเป็นชาวจีนโพ้นทะเลที่โยกย้ายถิ่นมาตั้งแต่สมัยประวัติศาสตร์ แต่การศึกษภาษาจีนก็เป็นเพียงการศึกษาแบบสืบทอดวัฒนธรรมจีนของชาวจีนเป็นหลักมากกว่า และที่สำคัญเป็นการใช้ภาษาถิ่นเสียเป็นส่วนใหญ่

(เอกสัณห์ ชินอัครพงศ์, 2550) ส่วนภาษาจีนกลางหรือภาษาจีนแมนดารินนั้นก็ยิ่งจำกัดลงไปอีกกระทั่งประมาณปี พ.ศ. 2520 หลังจากที่ได้เปิดสัมพันธภาพทางการทูตกับสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการใน ปี พ.ศ. 2518 การศึกษาภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศจึงได้เริ่มต้นขึ้นอย่างจริงจังโดยเริ่มให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในโรงเรียนระดับประถมได้ในระดับสูงเช่นระดับอาชีวศึกษาจนถึงมหาวิทยาลัยก็ค่อย ๆ จัดให้มีการศึกษาภาษาจีนมากขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ ปัจจุบันนี้การศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยกำลังเป็นที่นิยมอย่างสูงระดับอุดมศึกษามีการจัดการศึกษาวิชาภาษาจีนในฐานะรายวิชาเลือกจนถึงระดับวิชาเอกระดับปริญญาตรีจนถึงระดับปริญญาโทอีกด้วย และอุปสรรคสำคัญในการเรียนภาษาจีนกลางของผู้เรียนชาวไทยคือเรื่องของการออกเสียงด้วยเพราะว่าภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่มีลักษณะเป็นอักษรภาพซึ่งไม่สามารถอ่านจากการสะกดตามเสียงพยัญชนะกับสระตรง ๆ ได้เหมือนกับในภาษาไทย ดังนั้นการเรียนรู้เรื่องการออกเสียงโดยอาศัยตัวอักษรโรมันถอดเสียงของอักษรจีนกลาง (พินอิน) จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนในขั้นต้นการออกเสียงภาษาจีนกลางที่ผู้เรียนหลาย ๆ คนว่ากันว่ายากนั้นก็ไม่ใช่เสมอไป หากใช้วิธีการเรียนรู้ระบบเสียงเข้ามาช่วยอธิบายก็จะมีผลฝึกออกเสียงได้อย่างเป็นระบบ และตามธรรมชาติของเสียง

จากการศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการออกเสียงสัทอักษรพยัญชนะภาษาจีนพบว่าการใช้แบบฝึกทักษะควบคู่ไปกับการอธิบายหลักเกณฑ์ของการออกเสียงจะทำให้ นักศึกษาเข้าใจ เข้าถึงได้ง่ายขึ้น อีกทั้งมีการฝึกปฏิบัติควบคู่ไปด้วย ยิ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด

เน้นความเป็นวัช ปลูกฝังองค์ความรู้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

ความกระตือรือร้น เกิดแรงบันดาลใจ ความมั่นใจ ในการออกเสียงและต่อยอดทางความรู้กับ รายวิชาอื่น ๆ ได้ (สุฉินี วงศ์วัฒนากุล, 2551) และการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้ เกมประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า การทำกิจกรรมย่อยที่ แตกต่างและมีแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับ วัยผู้เรียนที่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป มีการเรียงลำดับ ของเนื้อหาและคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน เป็นสำคัญจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ผู้เรียนดีขึ้น(กนกวรรณ ทับสิทธิ์, 2555) ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะ การออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง ศึกษา ผลสัมฤทธิ์การออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนจาก การใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงสัทอักษร ภาษาจีนกลางและส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียน ภาษาจีนกลาง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงสัท อักษรภาษาจีนกลาง
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การออกเสียงสัท อักษรภาษาจีนกลางจากการใช้แบบฝึกทักษะ การออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง
3. เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนภาษาจีนกลาง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาระบบเสียง ภาษาจีน จำนวน 32 คน โดยแบ่งออกเป็น

นักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานจำนวน 17 คน นักศึกษาที่มีพื้นฐานระดับพอใช้จำนวน 7 คนและนักศึกษาที่มีพื้นฐานระดับดีจำนวน 8 คน และต้องเข้ารับการพัฒนาทักษะไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- 2.1 แบบประเมินก่อนและหลังการพัฒนา ทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง
- 2.2 กิจกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะ การออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง ได้แก่
 - 2.2.1 การออกเสียงพยัญชนะแบบ เสียงกักลม
 - 2.2.2 การออกเสียงพยัญชนะแบบ เสียงระเบิดลม
 - 2.2.3 การออกเสียงพยัญชนะแบบ เสียงสอดแทรก
 - 2.2.4 การออกเสียงสระเดี่ยว
 - 2.2.5 การออกเสียงสระผสม

3. วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 ทดสอบความรู้ผู้เข้ารับการพัฒนา ทักษะก่อนเข้าร่วมกิจกรรม โดยการให้ออกเสียง พยัญชนะและสระทั้งหมดในสัทอักษรภาษาจีน กลางเพื่อวัดระดับความรู้ทางภาษาจีนของผู้เข้า รับการพัฒนาทักษะเพื่อทดสอบในเบื้องต้นว่ามี ความสามารถโดยเน้นด้านการออกเสียง

3.2 ฝึกทักษะผู้เข้ารับการพัฒนาทักษะ ทั้ง 5 กิจกรรม แต่ละกิจกรรมจะถูกฝึกซ้ำกัน 2 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง และจะมีการทดสอบความรู้ ของผู้เข้ารับการพัฒนาทักษะทั้งก่อนเริ่มกิจกรรม และหลังจากสิ้นสุดกิจกรรมโดยผู้สอนคน เดียวกันทุกกิจกรรม

3.3 ทดสอบความรู้ผู้เข้ารับการพัฒนา ทักษะก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมทั้ง 5 กิจกรรม เพื่อนำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลัง เข้าร่วมกิจกรรม

เน้นความเป็นวัช ปลูกฝังของคความรู้อยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

3.4 วิเคราะห์และประเมินผลจากการออกเสียงที่ต้องเป็นธรรมชาติ มีความมั่นใจในการออกเสียง

3.5 ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมการพัฒนาทักษะและการสัมภาษณ์รายบุคคล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางจากการใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางจะวัด

ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมและหลังเข้าร่วมกิจกรรม ในระหว่างการทำกิจกรรมทั้ง 5 กิจกรรมเมื่อสิ้นสุดแต่ละกิจกรรมก็จะมีการทดสอบความรู้ของผู้เข้าร่วมการพัฒนาทักษะ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนการออกเสียงที่ดัดแปลงจาก Ogden Speaking Rubric

4.2 การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการพัฒนาทักษะ 10 ด้านโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ผลการวิจัย

1.1 ผลการประเมินความสามารถในการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางทุกกิจกรรม

ที่	กิจกรรม	ก่อนเรียน				หลังเรียน			
		ไม่มีพื้นฐาน	พื้นฐานระดับพอใช้	พื้นฐานระดับดี	คะแนนเฉลี่ย	ไม่มีพื้นฐาน	พื้นฐานระดับพอใช้	พื้นฐานระดับดี	คะแนนเฉลี่ย
1	การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงกักลม	1.53	2.67	2.73	2.31	3.49	3.5	3.6	3.53
2	การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงระเบิดลม	1.4	2.47	2.53	2.13	3.53	3.67	3.73	3.64
3	การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงสอดแทรก	1.60	2.53	2.73	2.29	3.75	3.6	4.2	3.85
4	การออกเสียงสระเดี่ยว	1.27	2.80	2.8	2.29	4.3	4.2	4.67	4.39
5	การออกเสียงสระผสม	1.33	2.60	2.87	2.27	3.92	3.83	4.2	3.99
	คะแนนเฉลี่ย	1.43	2.61	2.73	2.26	3.8	3.76	4.08	3.88

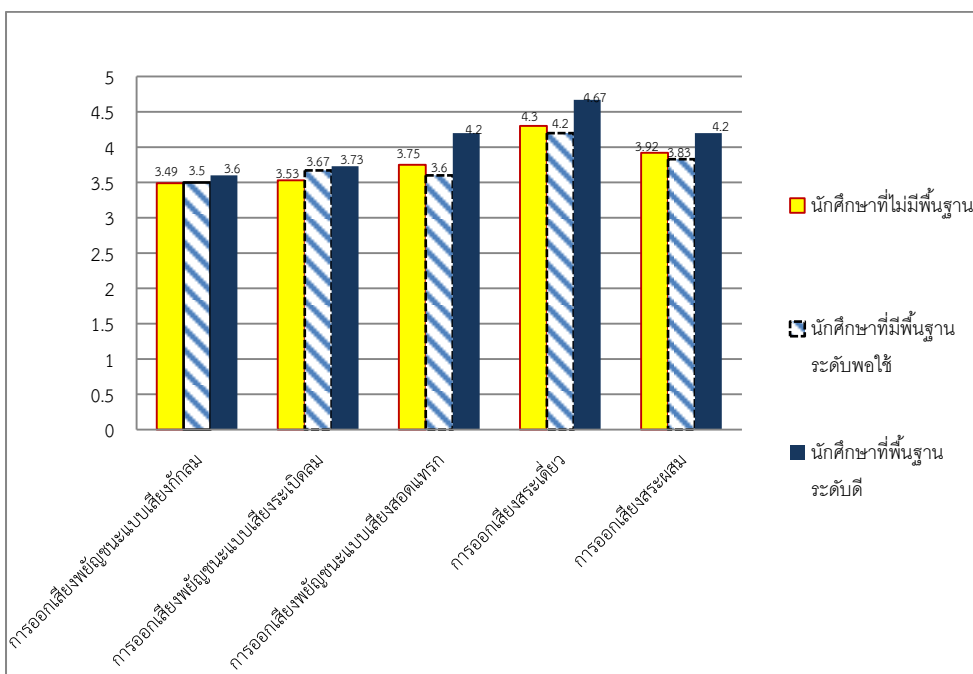
จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการประเมินก่อนรับการฝึกทักษะและหลังการฝึกทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง มีพัฒนาการดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในทุกเนื้อหาและทุกกลุ่ม โดยพบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้ารับการฝึกทักษะของกลุ่มนักศึกษาที่มีพื้นฐานระดับดี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด (2.73) กลุ่มนักศึกษามีพื้นฐานระดับพอใช้มีคะแนนค่าเฉลี่ยรองลง (2.61) และกลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานมีคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำสุด (1.43) และเมื่อผ่านการฝึกทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางพบว่า กลุ่มนักศึกษามีพื้นฐานระดับดีมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นมาที่สุด (4.08) กลุ่ม

นักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานคะแนนเฉลี่ยรองลงมา (3.8) และกลุ่มนักศึกษามีพื้นฐานระดับพอใช้มีคะแนนต่ำสุด (3.8) สำหรับคะแนนเฉลี่ยการ

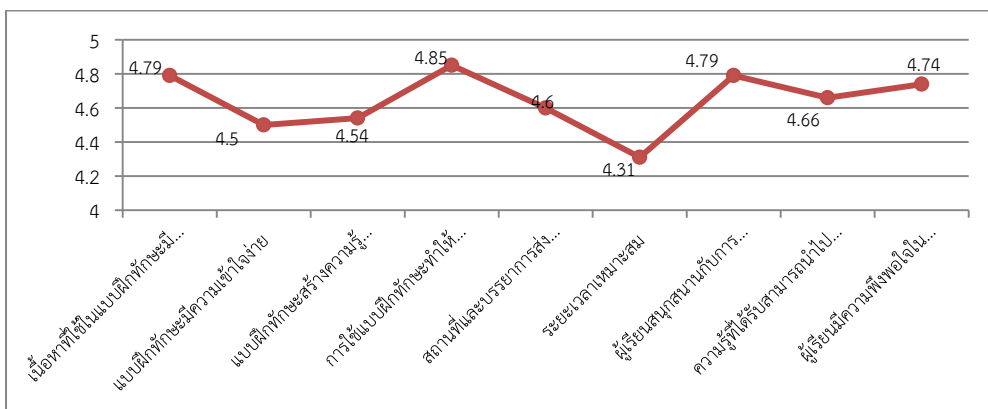
ประเมินของแต่ละกลุ่มที่หลังจากผ่านการพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางในทุกกิจกรรมแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนผลการประเมินหลังจากผ่านการพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางทุกกิจกรรม

1.2 ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง

ภาพที่ 2 แสดงผลความพึงพอใจของผู้เข้ารับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาจีนกลางทุกกิจกรรม

จากการประเมินความพึงพอใจผู้เข้ารับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาจีนกลางทุกกิจกรรมแล้วพบว่าแบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องของตนเองมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม แบบฝึกทักษะมีความเข้าใจง่าย แบบฝึกทักษะสร้างความรู้ความเข้าใจและฝึกทักษะได้ดี สถานที่และบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ ระยะเวลาเหมาะสม ผู้เรียนสนุกสนานกับการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจในกระบวนการพัฒนากิจกรรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยตามลำดับต่อไปนี้ 4.85, 4.79, 4.79, 4.74, 4.66, 4.60, 4.54, 4.5 และ 4.31 ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ (ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 คือ มากที่สุด , 3.51 – 4.50 คือ มาก, 2.51 – 3.50 คือ ปานกลาง, 1.51 – 2.50 คือ น้อย, 1.00 –

1.50 คือ น้อยที่สุด) พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมพึงพอใจระดับมากที่สุด (แสดงในภาพที่ 2)

สรุปและอภิปรายผล

การพัฒนากิจกรรมการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางให้กับนักศึกษา 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐาน กลุ่มนักศึกษาที่มีพื้นฐานระดับพอใช้และกลุ่มนักศึกษาที่มีพื้นฐานระดับดีจำนวน 32 คน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงกักลม การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงระเบิดลม การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงสอดแทรก การออกเสียงสระเดี่ยวและการออกเสียงสระผสม โดยกระบวนการพัฒนากิจกรรมการออกเสียงภาษาจีนกลางจะเน้นการฝึกปฏิบัติโดยใช้กระบวนการการพัฒนากิจกรรมแบบมีส่วนร่วมและพบว่าผู้เข้ารับการฝึกทักษะทุกคนมีพัฒนาการการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางถูกต้อง มีความเป็นธรรมชาติในการออกเสียงและ

สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปต่อยอดในการเรียนรายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนอีกด้วย

จากการพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางของผู้เข้ารับการฝึกทักษะทั้งหมด 5 กิจกรรมพบว่าผู้เข้ารับการฝึกทักษะในกลุ่มนักศึกษาที่มีพื้นฐานระดับดีมีคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินจากการพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางในภาพรวมสูงสุด (4.08) อาจเนื่องมาจากนักศึกษากลุ่มนี้มีพื้นฐานทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาจีนในระดับดี จึงทำให้เมื่อได้เรียนรู้ จนเกิดความเข้าใจในทฤษฎีการออกเสียงที่ถูกต้อง ก็สามารถปรับปรุงและพัฒนาให้ถูกต้องได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งมีการเรียนการสอนภาษาจีนทุกวันทำให้มีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงมีการพัฒนาดีกว่ากลุ่มอื่น ๆ รองลงมาคือกลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐาน (3.80) ถึงแม้ว่ากลุ่มนักศึกษากลุ่มนี้จะไม่มีพื้นฐานมาก่อน และเริ่มต้นในการเรียนภาษาจีนในห้องเรียนพร้อม ๆ กับอีก 2 กลุ่ม แต่ในการเริ่มเรียนในห้องเรียนที่มีการอธิบายทฤษฎีควบคู่ไปกับการฝึกปฏิบัติ เมื่อพบปัญหาไม่ว่าจะเป็นการเข้าใจในทฤษฎีที่คาดเคลื่อน ไม่สามารถออกเสียงที่ถูกต้องได้ เมื่อออกเสียงแล้วไม่มั่นใจว่าที่ออกเสียงไปนั้นถูกต้องหรือไม่ ก็จะได้รับคำยืนยันผล และแก้ไขทันที และเมื่อมีการเรียนอย่างเป็นขั้นตอนแล้วนั้น ส่งผลให้พัฒนาการในทักษะการออกเสียงภาษาจีนกลางอยู่ในระดับดี และกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือกลุ่มนักศึกษาที่มีพื้นฐานระดับพอใช้ (3.76) ซึ่งจากการสังเกตการเรียนรู้นักศึกษากลุ่มที่มีพื้นฐานระดับพอใช้ พบอุปสรรคในนักศึกษากลุ่มดังกล่าวคือการแก้ไขปัญหาคำออกเสียงเพี้ยนและไม่ถูกต้อง ทำให้เมื่อเรียนทฤษฎีและทำการปฏิบัตินักศึกษา มีความสับสนกับสิ่งที่ได้เรียนมาก่อนหน้านั้น และ

เมื่อได้รับการปรับแก้ก็ต้องใช้เวลาานเนื่องจากนักศึกษาเคยชินกับการออกเสียงแบบก่อนหน้านั้น

เมื่อพิจารณากิจกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะผู้เข้ารับการอบรมพบว่าทุกกิจกรรมผู้เข้าอบรมมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน กิจกรรมที่มีพัฒนาการมากที่สุดคือการออกเสียงสระเดี่ยว รองลงมาได้แก่ การออกเสียงสระผสม การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงสอดแทรก การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงระเบิดลม การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงกักลม โดยมีคะแนนเฉลี่ยตามลำดับคือ 4.39, 3.99, 3.85, 3.64 และ 3.54 การที่กิจกรรมการออกเสียงสระเดี่ยว การออกเสียงสระผสม มีค่าเฉลี่ยสูงสองอันดับแรกน่าจะเป็นเพราะทฤษฎีการออกเสียงสระเดี่ยวและผสม มีไม่มาก และในสระผสมผู้สอนได้อธิบายถึงการได้มาของสระผสม และเขียนออกมาเป็นแผนภูมิทำให้ง่ายต่อการเข้าใจ แต่ในการออกเสียงสระอาจมีการออกเสียงแตกต่างกับการออกเสียงสัทอักษรสากลอยู่มาก ทำให้นักศึกษามีความสับสนอยู่บ้าง จึงต้องให้มีการฝึกฝนสม่ำเสมอสำหรับกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยน้อยเป็นกิจกรรมการออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงสอดแทรก การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงระเบิดลม การออกเสียงพยัญชนะแบบเสียงกักลม น่าจะเป็นเพราะการออกเสียงพยัญชนะมีความแตกต่างกับการออกเสียงสัทอักษรสากลมาก และในการออกเสียงพยัญชนะในสัทอักษรภาษาจีนกลางเอง พยัญชนะบางตัวมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกันมากและพยัญชนะบางตัวมีการออกเสียงที่เป็นพิเศษ จะต้องมีการสังเกตในลักษณะพิเศษ และทำการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งในการออกเสียงพยัญชนะนี้ผู้สอนพบว่าไม่ควรมีการนำเสียงพยัญชนะสัทอักษรภาษาจีนมาเทียบเคียงกับภาษาไทยเพราะจะยิ่งทำให้ผู้เรียนสับสนมาก

เน้นความเป็นวัช ปลูกฝังองค์ความรู้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

ยิ่งขึ้นและไม่สามารถจดจำได้เมื่อนำไปผสมกับสระและวรรณยุกต์ ทำให้ผลการประเมินทักษะในกิจกรรมเหล่านี้น้อย แต่เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ยังอยู่ในระดับปานกลาง

จากการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกทักษะทุกคนมีความพึงพอใจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความพึงพอใจการใช้แบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องของตนเองมากที่สุด (4.85) อาจเพราะในการพัฒนาทักษะมีกระบวนการพัฒนาทักษะอย่างเป็นขั้นตอน เมื่อพบปัญหาที่จะมีการให้คำแนะนำทันทีทำให้ผู้เรียนได้ทราบข้อบกพร่องและนำมาแก้ไข และจากการสัมภาษณ์ผู้เข้ารับการพัฒนาทักษะรายบุคคลพบว่าการเข้าร่วมพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางเป็นการได้เรียนแบบเห็นภาพไม่ใช่เป็นเพียงการได้เรียนรู้แต่เพียงในหนังสือ อีกทั้งเมื่อได้ฝึกปฏิบัติแล้วพบข้อผิดพลาด ผู้สอนก็จะแนะนำและแก้ไขให้ทันที และเมื่อออกเสียงได้อย่างถูกต้องแล้วสามารถนำไปฝึกนอกห้องเรียนได้อีกด้วย และแบบฝึกทักษะก็เข้าใจง่าย เมื่อเข้าใจ ออกเสียงได้ถูกต้องก็ทำให้เกิดความมั่นใจในการออกเสียงสอดคล้องกับผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการออกเสียงสัทอักษรพยัญชนะภาษาจีนของสุทินี วงศ์วัฒนากุล (2554) และกนกวรรณ ทับสิทธิ์ (2559) พบว่า การใช้แบบฝึกทักษะที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ เรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาโดยผ่านกระบวนการพัฒนาทักษะอย่างเป็นขั้นตอน มีการให้คำแนะนำและแก้ไขจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น มีความเข้าใจและมั่นใจในการออกเสียง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่น ๆ ได้

ข้อเสนอแนะ

ก่อนเริ่มพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางควรมีการพูดถึงความสำคัญของสัทอักษรภาษาจีนกลางก่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงการที่จะได้รับการพัฒนาทักษะและการมีแบบฝึกทักษะ กระบวนการการฝึกทักษะที่หลากหลาย การใช้โซเชียลมีเดียอย่างสร้างสรรค์ก็จะยิ่งช่วยในการกระตุ้นการมีส่วนร่วมในการเรียนและการร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างดี อีกทั้งการทำกิจกรรมแบบมีส่วนร่วมไม่เพียงจะช่วยกระตุ้นการเรียนรู้เท่านั้นหากยังช่วยลดช่องว่างระหว่างผู้เรียนและผู้สอนได้อีกด้วย

References

- Chinakarkpong, E. (2007). A case study of chinese language for Thai students through a distance learning system. August 8th, 2007. From www.human.nu.ac.th/206111/eBooks/obj.htm.
- Thabseerak, K. Changharn, S Rittidet, P. (2016). Development of reading with a game and learning activities of Chinese language for grade 1 Student, National Education Conference 1 Education Management for Local Development towards ASEAN Community: New Direction in the 21 Century. Kalasin: Kalasin University.

Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University

Vol. 9 No. 1 (January – June) 2017

Wongwattananukun, S. (2007). **Development of Chinese phonetic pronunciation exercises**, Lopburi: Thepsatri Rajabhat University.